

உள் நாட்டிற்கு

வருட சந்தா ரூபா 3.

லைக்கானான்கைக்காலை

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,

சிலோன்.

883
வெளி நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 4.

லைக்கானான்கைக்காலை

வெளி நாட்டிற்கு

வருட சந்தா ரூபா 4.

LE RÉDACTEUR

TENKOVAI

S. CANDIAH PILLAI

Tamil Pandit

Jaffna

C E Y L O N.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ—ÉGALITÉ.—FRATERNITÉ.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வீத்தகும்

வியாழக்கிழமை தொறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—

RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா ஸரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—

அம்பலத்தாடு ஜயர் மடத்து வீதி,
நேம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. III.

புதுவை, யுவ நூல் மார்கழி மீர் ச. ஈ (19—12—35)

NO. 1.

திருவாய் மொழி.

மார்கழி த்திங்கள் மதினிலூந்தான்னுளால்
நீராடப்போதுவீர் போதுமினே, நேரிழூயீர்
சீர்மல்குமாய்ப்பாடிச் சேல்வச்சிறுமிர்காள்
கூர்வேல்கோடுந்தோழிலன் நந்தகோபன்குமரன்
ஏராந்தகண்ணி யசோதையிலாஞ்சிங்கம்.
கார்வேனிச்சேங்கண் கதிர்மதியம்போல்முகத்தான்
நாராயணனே நமக்கேபறைத்தருவான்
பாரோபுகழைப் பழங்கேலோரேம்பாவாய்.

வையத்துவாழ்வீர்காள் நாமும்நம்பாவைக்கு
செய்யும்கிரிகைகள் கேள்ரோ பாற்கடலுள்
பையத்துயின்ற பரமனிடபாடி
நெய்யுண்ணேம்பாலுண்ணேம் நாட்காலேந்ராடி
மையிட்டேழோம் மலரிட்டோம்முடியோம்
செய்யாதனசெய்யோம் தீக்குறலைச்சென்றேதோம்
ஜயமும்பிச்சையு மாந்தனையும்கைகாட்டி
உய்யுமாறேண்ணி யுகந்தேலோரேம்பாவாய்.

2
திருவருள் துணை.

காலமுன் டாகவே காதல்சேய்
தும்மின் கருதரிய
ஞாலமுன் டானேடு நான்முகன்
வானவர் நன்னீய
ஆலமுன் டானேங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
ருங்வந்து முந்துமினே.

[திருவாசகம்]
வித்தகம்

வித்தகம்

புதுவை

யுவ சூஸ் மார்ச்சி மீ' 4 வ

“வித்தக” த்தைப்
பற்றிய எமது விஞ்
ஞாபனம்.

புத்தன் முதலாய புல்லறிவிற் பல்சமயம்
தந்த யதங்களில் தட்டேபுப்புப் பட்டீநிப்கச்
சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தனவே

[தவமாக்கும்
அத்தன் கருணையினால் தோனேக்கக்
ஆடாமோ.
(திருவாசகம்)

வேதபுரி எனப் போற்றப்படும் புது
ஞோம் பதியாகிய திருப் பெருந்துறை
யில் வீற்றிருந்து அருள் புரியும் ஞான
சாரியனும் கயிலை முதற் குரவ னு
மாகிய நந்தி யெம்பெருமான் திருவரு
ஊணையால் கவி ஜூயாயிரத்து முப்பத்

தெந்தாம் ஆண்டாகிய சென்ற
ஸ்ரீமுக ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்க
ளில் கார்த்திகைத் திரு நாளில் ஷீ
புதுவையம்பதியாம் கோகழியில் உதய
மான எமது “வித்தக” ஞானச் சடர்
நிகழும் யுவ ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்
களில் கார்த்திகைத் திரு நாளில் ஸரா
ண்டு நிறைவு பெற்று முவாண் ஆ
ஆரம்பமாகப் பெறுகின்றது.

எம் பெருமான் அருண் மாரியாய்ப்
பொழிந்த அரிய பெரிய வேத உண்
மைகளையே ஆதாரமாகவும் திறவ
கோலாகவும் கொண்டு, வேதாகம
புராண இதிகாசங்கள் என வழங்கும்
நால்களிலும், சமய குரவர், திருமூலர்,
ஆங்வார், ஒளவையார் முதலிய தத்து
வப் பெரியார் அருளிய தெய்வத்தமிழ்
மறைகளிலும் மறை பொருளாய் இரு
க்கும் அரிய பெரிய உண்மைகளையே
— இயற்கை நெறி எனப்படும் உண்
மைச் சைவக் கொள்கையாகிய சத்திய
நெறியையே யாவரும் உள்ளங்கை
நெல்லீக் கணி எனத் தெள்ளிதின்
உணரும்படி விளக்கி இயலுகின்றது
‘எமது “வித்தகம்”’.

லெளகிக்கேமே பாரமார்த்திகம் ஆதலால்
அஃதாவது லெளகிக்கேமே பாரமார்த்
திகமாகித் திரிய வேண்டியது ஆதலால்
— தன்னிலையே முன்னிலை ஆதலால்
அத்தகைய முன்னிலையாகிய உலகியலை
அலட்சியம் செய்யாது, அழுக்கை
அழுக்கால் அகற்றும் உபாயத்துக்கு
இப்ப, அதனை நிறை கண்டு பஞ்சிகர
ணித்தே — உறவுபடுத்தியே தன்னிலை
யாகிய உடலுயிர் அமலமடைய வேண்
டும் — பாசங்கள் பற்றுக்கள் நீங்கிப்
பேரின்ப ஸாபம் பெறவேண்டும் என
வும், எல்லாச் சாதியாளர்க்கும் எல்
ஸாச் சமயத்தவர்க்கும் — சகல சீவராசி
களுக்கும் உரிய இயற்கை நெறியாகிய
சத்திய நெறி இதுவே எனவும், இத
ஞென்றி அஃதாவது குரு வருளால்
அறிந்து அநுட்டிக்கப்படும் நிறை
முறையான அருந்தல் பொருந்தல்
களைக் கைக் கொண்டு ஒப்புர வொழு

குதலால் மாயை என்னும் பாசம் அனு
அனுவாக அனந்தலடைய இயற்கை
யோடு ஒத்துப் பூரண சாந்தி பெற்று
நிற்றலாகிய வாய்மையான சகச நிட
டை கைவரப் பெறுதலாகிய உண்
மைச் சமாதியாலன்றி, சீவர்களால்
கண்டு பிடிக்கப்படும் எவ்வகையான
தந்திர மந்திர யோக சமாதிகளாலும்
— நடை நொடி சாடைகளாலும் குட
மிக் காணங்களாலும் இன்ப வாழ்
வடைதலும் நித்தியத்துவம் பெறுத
லும் முடியாத காரியமே — முயற்
கொம்பே எனவும் பிரபல சுருதிப்
பிரமாணங்களோடு நன்றுவிலூறுத்தி,
மெய்யடியாரும் சித்து மூர்த்திகளுமா
கிய தத்துவப் பெரியர் கண்டு
கொண்டு உண்டு உய்தியடைந்த குரு
நெறியாகிய உண்மைச் சைவ சமபத்
தையே வெள்ளிடை மலைபோல விளக்
கிக் காட்டுகின்றது எமது “வித்தகம்”.

குரு நெறியே சிவ நெறியும் சன்
மார்க்கமும் வாய்மையான சைவ சம
யமும் ஆம் என்பதும், இதுவே யாவ
ருக்கும் உரியது என்பதும் பின் வரும்
பிரபல சுருதிப் பிரமாணத்தால் நன்று
வுலியுறுதல் கண்டு கொள்க.

திருமந்திரம்.

சைவச் சமயத் தனிநா யகன் நந்தி
உய்ய வகுத்த தூஞ்சூரி ஒன்றுண்டு
தெய்வச் சிவநேரி சள்மார்க்கஞ்

[சேர்ந்துயம்

வையத்து ளார்க்கு எகுத்துவைத் தானே.

(ஷ 5-ம் தங் உட்சமயம் செ. 11)

[“வகுத்த” என்பது சீவர்கள் சட¹
பேதம் கர்ம பேதம் — பக்குவ பேதம்
என்பன வற்றிற்கு ஏற்ப அமைந்தமை
யை உணர்த்தி நின்றது.]

இத்தவம் அத்தவம் என்றிரு பேரிடும்
பித்தரைக் காணில் நீதுமெங்கள் பேர்

[நந்தி

எத்தவ மாகிலென் எங்குப் பிறக்கிலேன்
ஒத்துணர் வார்க்கொல்லை ஊர் புகலாமே.

(ஷ ஷ செ. 12)

[ஒத்தணர்தல் என்பது முன்னிலைகளை நிறை கண்டு பஞ்சீரணித்து ஒப்பு வொழுகி இயற்கையோடு ஒத்து நிற்றலாகிய சகச நிட்டையை உணர்த்தி நின்றது. பின்வரும் பிரபல சுருதி இவ் உண்மையை நன்று புலப்படுத்துகின்றது.]

திருவாசகம்.

பித்தனென்றெனை யுலகவர் பகர்வதோர்
[காரண மிது கேள்வி
ஒத்துச் சேன்றுதன் திருவருட் கூடிடு
[முபாயம் தறியாமே
சேத்துப் போய் அருநரகிடை வீழ்வதற்
[கொருப்பு கிண்றெனை
அத்த னண்டுதன் அடியிற் கூட்டிய அதி
[சயங் கண்டாமே.

(ஷ அதிசயப்பத்து செ. 4)

இதனால் முன்னிலைகளை நிறை கண்டு பஞ்சீரணித்து ஒப்பு வொழுகுதலே திருவருளைப் பெறுதற்கு இன்றியமையாத சாதகம் என்பதும் உடலைவிட்டு உயிர் பிரிதலாகிய மரணம் பிறவி நேறியே என்பதும் நன்று வலியுறுதல் கண்டு கொள்க. நரகிடை வீழ்தல் — பிறவி அடைதல். “ கும் பிக்கே இவொய் நின் குறிப் பறியேன் ” (ஷ அடைக்கல்ப்பத்து செ. 8) எனக் கூறப்பட்டதும் அறிக. கும்பி என்பது வயிறு. அது யோனிவாய்ப் படுதலை உணர்த்திற்று. இதனால் சேத்துப்போதலாகிய—உடலை விட்டு உயிர் பிரிதலாகிய மரணம் பிறவி நேறியே என்பது மனிவாசகப் பெருமானால் நன்று வலியுறுத்தப்பட்டமை கண்டு கொள்க.

எச் சாதியான் ஆயினும் எச் சமயத் தவன் ஆயினும் எத் தேசத்தவன் ஆயி னும் (ஜோப்பா, ஆபிரிக்கா முதலிய தேசங்களில் உள்ள வெள்ளையர் காப்பிரிகள் முதலியோரே ஆயினும்) குருவருளால் முன்னிலைகளை நிறை கண்டு பஞ்சீரணித்துச் சகச நிட்டை கைவரப் பெறுவானியின் அவன் உண்மைச் சைவ முத்தியை ஏன் அடைய முடியாது?

ஒருகால் இவ்வாரூன் சம்பவம் நிகழினும், தற்காலச் சைவர்கள்,

“ஓ! ஓ! இவனும் சைவனு? இவனுக்கு வேதம் ஏது? சைவம் ஏது? கடவுள் ஏது? கரு ஏது? ஜீவகாருண்ணியம் ஏது? மாயிச க்களைத் தின்றுனே! மரக்கறி மட்டம் உண்டானு? பசு எதுத் தேர மெல்லாம் நிறையோடும் அளவோடும் உண்டானே! எங்களைப்போலத் தலை முழுக்கினானு? காலை தொடங்கி ஒன்றும் சாப்பிடாமல் பட்டினி யாய் இருந்து ஒரே வேளையாக அபரான் நடத்தில்— மாலையில் நிறையும் இனமும் அளவும் அறியாது விலாப்புடைக் குண்டு சோம்பேறிக்கொயப்படுத்துக்கொண்டானு? உச்சிக் குடுமி வைத்தானு? தலையிரைக் கத்திரித்துத் (க்ரேப்) முகத்திலும் மீசை வைத்துக் கொண்டானே! பட்டைப்பட்டை யாகத் திரு நீறு பூசினானு? வேடம் பூண்டானு? பூசை பண்ணினானு? நடை கொடி சாடைகளைக் கையாண்டானு? இவனுக்கு முத்தி ஏது? ”

என்று இன்னேரன்ன பலவற்றை மனம் போனவாறு உழறிக் குழறிச் சாதலடைவார்கள் போலும்!

ஊர் புதுதல்—புகவிடம் புகுதல்; ஆரூர்ப் பேறு. இருவினை ஒப்பு மலபரிபாகம் வாய்ந்த விமல தநு இதுவே ஆம். “அவனன்றி ஊர் புகுமா றறியேனே” என்பது திருமந்திரம். முன்னிலைகளை நிறை கண்டு பஞ்சீரணித்து ஒப்பு ஒழுகுதலே முத்தி வாசல் எனப் படும் அமல முதற்படி யாகிய ஊரை அடைதற்கு—அருளைப் பெறுதற்கு இன்றி யமையாத — இயற்கை முறையான சாதனம் என்பது இம் மந்திரத்தால் நன்று வசீயுறுத்தப் பட்டது.]

சடிய குரவர் திருமூலர் ஆழ்வார் முதலிய தத்துவப் பெரியார் தமது திருவாக்காலும் அரும் பெரும் செயலாலும் நிலை நாட்டிய சத்திய நெறியானது பிற காலத்தும் தற் காலத்தும் சுவாமிகள், யோகிகள், தேவர்கள், சிவங்கள், சிவசாரியர்கள், ஆசாரியர்கள், குரவர்கள், தேசிகர்கள், சாத்திராக்கள், தேசிகர்கள், சாந்திராக்கள், ஜீயர்கள், மகுந்துகள், பட்டர்கள், பரம ஹம் ஸர்கள், ஆனந்தர்கள், அடிகள், நாவலர்கள், பாவலர்கள், பொராணிகர்கள், கவிராசர்கள், பண்டிதர்கள், நவ மணிகள், புலவர்கள், திலகர்கள், வித்துவான்கள், போதகர்கள், பிரசாரகர்கள், மஹாபாத்தியாயர்கள், சாஸ்திரிகள், சிரோமணிகள், சிவ ரத்தினங்கள், நவரத்தினங்கள் முதலிய பல திருநாமங்களாலும் பட்டங்களாலும் போற்றப்பட்டவரும் போற்றப் படுபவருமாகிய சிவர்கள் பலர்க்கும் மறை பொருளோ ஆரீனமையால், தமிழிலும் சம்லக்கிருத்திலும் உள்ள இலக்கண இலக்கியங்கள் சிலவற்றையும் சாத்திரப் பெயர்பூண்டு வழங்கும் இலக்கியங்கள் சிலவற்றையும் படித்து அவற்றையே ஆதாரமாகவும் திறவு கோலாகவும் கொண்டு வேதாகம புராண இதிகாசங்களையும் திருவாசகம் திருமந்திரம் முதலிய தமிழ் மறைகளையும் அநர்த்தம் செய்து, வேடம் பூசை போவிநிட்டை— மூச்சப் பயிற்சி முதலிய சில நடை நொடிகளையும் கையாண்டு, இருவினை ஒப்பு மலபரிபாகம் சத்தி நிபாதம் என்பன வற்றின் இலக்கணத்தை அனு அனு அளவும் அறியாது இவை யெல்லாம் மனப்பான்மையால் கைவரப் பெற்றன எனத் துணித்து தண்ணீரில் பிரதி பிம்பமாகத் தோன்றும் மரத்தின் பழங்களைத் தின்று களிப்பவர்போல “அது இப்படி; இது அப்படி” என்று படிப்பு வல்லபத்தால் போதகங்களும் “சொற் பொழிவு” கரும் நிகழ்த்தி— வார்த்தை மாத்திரமாகப் பேசி வெறு வாய்மெல்லுதலாலும், காமம் முதலிய தீய குணங்களை ஒழிக்கும் வகை அறியாது அவை யெல்லாம் ஒழியப் பெற்றவர் போலப்போவிச் சத்துவம் வகித்து வஞ்சகமாக நடிப்பதாலும், முன்னிலைகளுக்கு ஆற்றுமையால்— அவற்றை நிறையோடு உறவு படுத்திப் பாசங்கள் பற்றுக்கள் நீங்கி உய்தி யடைய அறியாமையால், யாதோ “துவு”

என்று விருப்பும் வெறுப்பும் உடைய ராய் ஒருபால் ஒதுங்கி வாயோடு கண் மூடி மயக்கமுற்று வதிதலாலும், “ஓம் தத்ஸத்” எனவும், “சிவோகம்” எனவும், “திருவருள்” எனவும் அவற்றின் பொருளும் அநுட்டானமும் அறியாது வாளா கூவிக் கொண்டு சோம் பேறிகளாய்ச் செம்மாந்து வீற்றிருந்து முத்தி வாயிலில் நிற்கின்றோம் எனத் துணிந்து அமைதலாலும், அவ்வாறே வாய்ப் பறை அறைதலாலும், பொருளும் புகழும் பூசலும் பெற்றுப் பினி மூப்புக்கஞ்சு ஆளாகி விதியை வெல்ல முடியாது அவ் விதி என்னும் மாயை வலைப்பட்டுப் பரிதாப கரமான சாத லடைதலாகிய — சரீரம் பினமாகி விழுச் சேத்துப் போதலாகிய — அசேதனத்துவம் அடைதலாகிய — அசேதனத்துவ நேரியாகிய அசத்திய நேரியே தற்காலச் சைவர் — வைஷ்ணவர் — வைதிகர் — வேதாந்திகள் — சித்தாந்திகள் எனப்படுவோர் பலர்க்கும் (புரச் சமயிகளுக்குப் போலவே) வேதாகம உண்மையும் உயிரிய வேதாந்த சித்தாந்த தத்துவமும் சத்திய நேரியும் முத்தி நேரியும் ஆயிற்று என்பது வெள்ளிடை ஆம்.

அன்றியும், சைவம் வேதம் முதலியனவும் செத்த பின்பு அடையப் படுவது எனப் போற்றப் படும் முத்தியும் சந்தான வித்துவான்களுக்கும் சில மரபினர்க்கும் ஒரு வகையான படிப்பாளி களுக்கும் வேட தாரிகளுக்குமே உரிய சுதந்தரப் பொருள்கள் எனவும், வேடமும் சில நடை நொடி சாடைகளுமே சைவ சமய இலக்கணம் எனவும் குருடுத்தனமாகக் கொள்ளப்பட்ட முடிபும் சட்டமாய் விட்டது.

தற்காலத்தில் ஆடம்பர வேடங்களும் சில நடை நொடி சாடைகளுமே முத்தி சாதனம் எனக் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. மடங்கள் — ஆதீனங்கள், ஆக்சிரமங்கள், பிடங்கள், தரும நிலையங்கள், சமாஜங்கள், சங்கங்கள், பிரசங்கங்கள், பிரகடனங்கள்,

போதகங்கள், சாதகங்கள், யோகம் பயிற்றல்,— மூச்சப் பயிற்சிகள் முதலியன எல்லாம் பெரும்பான்டை வியாபார முறையாகவே நடாத்தப்பட்டுப் பலர்க்கும் பொருள் புகழ் பூசல்களையே நன்று வழங்கிச் சாமானிய சனங்களைத் தங்கள் அறியாமையி னின்றும் வெளி யேற விடாது பாழ் படுத்துகின்றன என்பதும் மிகையன்று.

இரண்டாம் தொகுதியில் விரித்து விளக்கப்பட்டன.

சாத்திர நிபுணர் முதலிய வித்து வான்கள் சிலர் முடிபையே அடிப்படையாகக் கொண்டு சிவம் வேறு விச்தனு வேறு என உயர்வு தாழ்வு பேசிச் சர்ச்சை விளைப்போர்க்குத் தக்கவாறு சமாதானம் கூறப்பட்டது.

“இருவினை ஒப்பு” “மல பரிபாகம்” “மறைக் காட்டுக் கதவு திறத்தல்” முதலிய எத்தனையோ பல தத்துவங்களின் உண்மைகள் பிரபல சருதிப் பிரமாணங்களோடு யாவரும் எளிதின் உணரும்படி நன்று விளக்கிக் கூறப்பட்டன.

பிற்காலத்தும் தற்காலத்தும் உள்ள சைவர் — வைஷ்ணவர் எனப்படுவோர் மூலம் இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் சத்தி நிபாதம் என்பனவற்றின் உண்மைகளை அறியவில்லை. சாத்திர நிபுணரும் இவற்றின் உண்மைகளை அறிந்து கூறவில்லை.

இவற்றின் உண்மைகளை அறியாதார் பலர் தற் சுதந்தரத்தால் கண்டு பிடித்து உள்ற பூஷப்படும் சில நடை நொடிகளால் இவை எளிதில் அடையப்படும் எனவும், இவற்றை அடைந்த பின்பு தான் சாத்திரப் பெயர் பூண்ட சில இலக்கியங்களைப் படிக்க வேண்டும் — கேட்க வேண்டும் — சிந்திக்க வேண்டும் — தெளிய வேண்டும் எனவும், இவ்வாறு தெளிதலாற்றுனரான நிலை கைகூடும் எனவும், இத்தகைப் நடை நொடி சாடைகளே “ஞான பூசை” எனவும், தற் சுதந்தரத்தால் இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் கைவந்த பின்பு தான் மருஞ்ஞம்பினராகிய குருமார் தரிசனம் கிடைக்கப் பெறும் எனவும், எம் பெருமான் சகள் வடிவிற்குரிய “கண்ணுதல்” “கண்டகக்கறை” முதலிய கற்பனைகள் — பரிபாஷைகளின் பொருள் அறியாது மருஞ்ஞம்பினராகிய சீவர்களே கண்ணு

படிப்பு வல்லபத்தாலும் சாத்திரங்கள் என வழங்கும் ஏகுளாலும் அறிய முடியாதனவாய்ப் பன்னெடுங் காலமாகப் பலர்க்கும் மறை பெருளாய் இருந்த அரிய பெரிய வேதாகம உண்மைகள் — உண்மைச் சைவக் கொள்கைகள் இதுவரை வெளிவர்த “வித்தக” மலர்களால் வெள்ளிடை மலைபோல விளக்கிக் காட்டப்பட்டன.

புதுவை நந்தி யெம் பெருமான் திருவருளாண்யால், கால இயல்பு நோக்கி அதற்கு ஏற்ற வாறு, அரிய வேத உண்மைகளை விளக்குதற் பொருட்டே “வித்தக” ஞானச் சுடர்உதயமாயிற்று. அன்றி, தற்கால உலகத்தை எமாற்றிப் பொருள் பறிக்கும் நோக்கத்தோடு உதயமானதன்று.

முதலாம் தொகுதியில் சுருங்க உரைக்கப் பட்ட பல உண்மைகள்

தல் கண்டக்கறை என்பன கராந் து வந்த வாய்மையான குரவர் எனவும், அவர் புரியும் தீவையால் அதற்குரிய அநுட்டானத்தால்—சில நடை நொடி களால் செத்த பின்பு முத்தி அடை தல் சத்தியம் எனவும் துணிந்தும் பிறர்க்கு வற்புறுத்தியும் பொருளும் புகழும் பூசலும் பெற்றுச் சாதலடைந்தனர்; சாதலை எதிர் பார்த்து வீற்றிருக்க வேண்டியவர் ஆயினர்.

இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் கை வரப் பெறுதலே—மல பரிபாகமே வழியடியார்க் குரிய அமல முதற்படி எனப் படுவது; கந்தழி எனப்படுவது. முத்தி வாயில் இதுவே. இப் பெற்றி கைவரப் பெற்றவர்க்கு—புகலிடம் புக்கு—பொன்னெடுங் குன்றம் கண்டு அருளைப் பெற்றவர்க்கு—விமல தநுவடைய மெய்யடியார்க்குப் பினி மூப்புச் சாக்காடுகள் உளவாக ஆமோ? உண்ணும் உணவும் மல சலமும் நிறை கொண்டால் ஆயுட் பெருக்கம் உண்டு என்ப. இவ் அரிய பெரிய நிலை கைவரப் பெற்ற மெய்யடியார்க்கு மல சல உபாதி இல்லை; அழிபசி உறுபசி என்பன இல்லை, அசுத்தமான துயில் காமம் முதலியன இல்லை; பினி இல்லை; மூப்பு இல்லை; சாக்காடு இல்லை. இந்நிலை கைவரப் பெற்றுல் அதுவே மிக்க நற்றவப் பயன் என்று கூற்றபாற்று.

தற்காலத்தில் இவ் அரிய பெரிய நிலை கைவரப் பெற்றவர்யார்? எந்த மடாதிபதி? எந்த ஜீயர்? எந்தச் சிவாசாரியர்? எந்த வேதாந்தி? எந்தச் சித்தாந்தி? எந்த வித்துவான்? எந்த மேற்புல விஞ்ஞானி? இதற்குரிய அநுட்டானத்தைக் கூறும் நூல்கள் எவை? சீவர்கள் சட பேதம் கர்ம பேதம் என்பன வற்றிற்கு ஏற்ப அமைந்த இத்தகைய சாதகங்கள் உலகில் நூல்களாக வழங்க முடியுமா? இப் பெற்றி கைவரச் செய்தற்குரிய குரவர்யார்?

இரு வினை ஒப்பு மல பரிபாகம் கை

வரப்பெறுது—தங்கள் சர்ரத்தில் இருந்து அனு அனுவாகத் தங்களைக் கொல்லும் அசுத்த நிறை என்னும் காலனை அறிய முடியாது பினி முதலியவற்றால் நலிந்து சாதலை எதிர் பார்த்த பாவிகளாய் வீற்றிற்கும் உலகமாக்களாகிய போலிக் குருமாரும் போலி வைத்தியருமாகிய சீவர்கள், மற்றைய சீவர்களுடைய சட பேதம் கர்ம பேதம்—அவற்றிற்குரிய பக்குவபேதம் என்பனவற்றைப் பூரணமாய் அறிந்து இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் வருவித்தற்குரிய சாதகங்களை உபதேசிக்க வல்லவர் ஆவாரா?

மேலே கூரியனவற்றால் பெறப்படுவது யாது? சூன் சத்தி வடிவின்னும் பவரோகவைத்தியனுமாகிய எம்பெருமானே பக்குவ சீவர்கள் சடபேதம் கர்ம பேதம் என்பனவற்றை அறிந்து ஏற்ற ஏற்ற சாதகங்களை அருளிச் செய்து இருவினை ஒப்பு மலபரிபாகம் வருவிக்க வல்லவன் ஆவன் என்பதாம்.

ஆதலால் குருவருளாலன்றி, சீவர்கள் மனப்பான்மையால்—நடை நொடி சாடைகளால் இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் கைவரும் என்பது அவற்றின் இலக்கணம் ஒரு சிறிதும் அறியாதார் கூறும் வெற்றுரையே— பித்தலாட்டக் கதையே ஆகும்.

பொதுவாக “வித்தக” த்தில் வெளி வந்த கட்டுரைகள் பலவற்றையும் சிறப்பாக ஷி இரண்டாம் தொகுதியில் 11-ம் 12-ம் இலக்க மலர்களையும் ஆர்வமோடு படிப்பவர்க்கு இரு வினை ஒப்பு மல பரிபாகம் சத்தி நிபாதம் என்பன எளிதில் புலப்படாதன ஆகா. வாய்மையான இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் கைவரப் பெறுதார் புருஷர்த்தங்களை அடைதல்—நித்தியத்துவம் பெறுதல் முயற்கொம்பு என்பதே தத்துவப் பெரியார்துணிபும் வேத உண்மையும் ஆம்.

ஆதி சத்தியின் அவதாரம் எனப் போற்றப்படுவரும் நித்தியத்துவம்

பெற்ற தத்துவப் பெரியாருமாகிய ஒளவையாரால் அருளிச் செய்யப்பட்டு ஆபால் கோபாலப் பிரசித்தமாகப் பொன்னே போல் போற்றப்படும் “ஆத்தி குடி” “கோன்றை வேந்தன்” என்னும் வேத சூத்திரக் கொத்துக்களில் உள்ள முக்கியமான வாக்கியங்களின் உண்மைபொருள் பெரும்பான்மை “வித்தகம்” இரண்டாம் தொகுதியில் பிரபல சுருதிப் பிரமாணங்களோடு நன்று விளக்கிக்கூறப்பட்டன.

உலகியல் நோக்கி இவற்றின் உலகிய அக்கு ஒப்பிய பொருளும் விளக்கிக்கூறப்பட்டன. பாட்டியார் அருளிய அமுத வாக்கியங்கள் என வாய்மையாக வழங்குவன எல்லாம், உலகியல் வேறு பாரமார்த்திகம் வேறல்ல அஃதாவது லெளகீமே பாரமார்த்திகமாகத் திரிய வேண்டும் என்னும் முத்தி நெறியையே நன்று தெரிப்பனவாயும் உலகியலுக்கு ஒப்பிய பொருள் என்னும் வெள்ளி வீழ்களால்—நாரால் தொடுக்கப் பட்ட அரிய பெரிய வேத உண்மைகள்—வேதரகஸியங்கள் ஆகிய தெய்வச் செம் பெரும் மலர்களையே தம் மகத்துக் கொண்டு “மணங் கமழுதெய்வத்து இன நலம்” என்னும் அநாதியான உண்மைச் சைவக் கொள்கையையே— உடலுயிர் அமல மடைந்து கிவாங்கமாகும் நித்தியத்துவ நெறி யையே நன்று நிலை நாட்ட எழுந்த அரிய பெரிய மறைகளாய் அமைந்துள்ளன என்பதில் எட்டுணையும் ஐயப்பட ஆமோ?

குருவருளால் முன்னிலைகளை நிறை கண்டு பஞ்சிகரணித்தலே புருஷார்த்தங்களை அடைதற்கு இன்றி யமையாச் சாதனம் என்பதனை அவற்றை வெறுத்து ஒருபால் ஒதுங்கியும் நிறை முறை இன்றி ஒழுகியும் அவமாகும் ஒன்றும் போதா அறி விலிகளாகிய எம் போலிய உலக மாக்களுக்கு வற்புறுத்துதற் பொருட்டே ஒளவையார் அமுத வாக்கியங்களாகிய

வேத சூத்திரங்கள் எழுந்தன என்பது வெள்ளிடை மலையாம். இவ் உண்மை ஷி'கட்டுரைகளை ஆர்வத்தோடு படிப் பவர்க்கு எளிதிற் புலப்படாததாகாது.

இதுவரை “வித்தக” வாயிலாக விளக்கப்பட்ட ஷி வேத சூத்திரங்களாலும் உடலுயிர் அமலமடைந்து நித்தியத்துவம் பெறுதலாகிய பண்டைச் சத்திய நெறியே நன்று விளக்கி நிறுவப்பட்டமையும் வெள்ளிடை ஆம்.

“உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி மறப்பு” என்னும் நீண்ட கட்டுரையும் தற்காலச் சந்தான குரவச் சைவாபி மானிகள் கிலர், சுய நலம் ஒன்றே கருதி மருஞ்சுடம்பினராப் வதிந்து செத்துப் போன சந்தான வித்துவான்களாகிய சீவர் கிலரைச் சமய குரவர் முதலிய சீவன் முத்தர் வரிசையில் வைத்துப் போற்றத் துணிந்து, அச் சீவன் முத்தராகிய தத்துவப் பேரியாரை ஏனாம் செய்தலாகிய சிவத் துரோகச் சேயலுக் கும் ஒரு சீரிதும் அஞ்சாது, சமயோகித மாகக் கண்டு பிடித்த சுருதி யுத்திகளுக்கு முற்றுக முரண்பட்ட நவீனப் போலி முத்தி நிலையைப் பிரபல சுருதிப் பிரமாணங்கொண்டு நிராகரித்துச் சமய குரவர் முதலிய தத்துவப் பெரியார் தமது சொல்லாலும் அரும் பெரும் செயலாலும் நிலை நாட்டிய உண்மைச் சைவ முத்தி நிலையையே நன்று வளியுறுத்தி இயலுகின்றது.

மேல் “வித்தக” நூனச் சடர் மூன்றாவது ஆண்டு ஆரம்பமாகப் பெறுதலால், தனது ஆண்டு வளர்ச்சிக்கும் தன்னைப் பெற்றுப் படிப்போர் அறிவு வளர்ச்சிக்கும் ஏற்றவாறு, எம் பேருமான் திருவருட் சகாயத்தால், வாய்மையான புருஷார்த்தங்களை நாடி அடைத்திருகிய அரிய பெரிய வேத உண்மைகளையே உலகியலைத் தழுவி நின்று அவ் உலகியலுக்கும் ஒப்பிய வாறு பல்லாற்றுஞும் விளக்கமுறக்காறி இயலுவதாகும்.

தத்துவப் பெரியார் அருளிச்செய்த அரிய தமிழ் மறைகளில் உள்ள உண்மைகளும் ஷி வது தொகுதியில் முக்கியமாக விளக்கிக் கூறப்படும்.

இவற்றே உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி மறப்பு” என்னும் நாளின் எஞ்சிய பாகமும், அறிஞர் கிலரால் வழங்கப்படும் தமிழ் வளர்ச்சிக்குரிய கட்டுரைகளும் வெளியிடப்படும்.

எமது “வித்தகம்” இரண்டாம் தொகுதியை ஆர்வமுடன் பெற்றுப் படித்து ஆதரித்த சந்தா நேயர்களுக்கும் மதிப்புரைகளும் வாழ்த்துப் பாக்களும் வழங்கிய அறிஞர்களுக்கும், தமிழ் வளர்ச்சிக் குரிய கட்டுரைக் கடிதங்களை அன்புக்கர்ந்து வழங்கிய எமது நண்பரும், வீணை கானபுர அத்தியதன் கலா நிதி எனப் போற்றப்படுவதற்கும், “மாதவச் சிவஞான யோகிகள்” எனவும் சந்தான குரவச் சைவ சித்தாந்தத்தை நிலை நாட்டிய “திராவிட மாபாடிய கர்த்தர்” எனவும் தற்காலச் சைவ சித்தாந்திகளால் கொண்டாடப் படுவராகிய “சிவஞான முனிவர்” எனபார் எழுதிய இலக்கண நூல் க ஸில் உள்ள வழு உக்களை எடுத்துக் காட்டித் தக்க நியாய வாயிலாக உண்மை ஆய்விறுவி மதுரைச் சங்கத்து மாசிகசங்க இலக்குகிய “சேந்தமிழ்” இல் ஷி சங்க கப் புலவரும் பிறரும் மதிக்கும்படி வெளிப் படுத்திய தீருமாகிய யாழ்ப் பாணம் புன்னலைக்கட்டுவன் ப்ரம்மபீரி கணேசையர் அவர்களுக்கும், மதிப் பொலிவிற் சிறந்தவரும் வித்தியா வினோதமுாகிய ஷி வேலணையூர் பண்டிதர் திருமாந். இரத்தினம் அவர்களுக்கும் எமது நன்றியையும் வணக்கத்தையும் சமர்ப்பிப்பதோடு இப் பெரியார் எல்லாம் மேலும் இத்தகைய திருப் பணியில் ஈடுபெட்டு எம் பெருமான் கருணைக்கு இலக்காகும்படி அன்னவன் திருவடிகளைப் போற்றுகின்றோம்.

அன்பு நெறி தழுவாது கர்ம வசப் பட்டு அலமாரா நிற்கும் ஆதமிலா

நாயனைய எம்மையும் பொருளொனக் கொண்டு அரிய பெரிய வேத உண்மைகளை வழங்கியும், தொன்றுத் துணையாய் நின்று அத்தகைய உண்மைகளை எல்லாம் “வித்தக” வாயிலாகக் குறையின்றி வெளிவரச் செய்தும் கருணைபாலித்த ஞான சத்தி வடிவம் எனப் படும் சாந்த சிவ வடிவின்னும் எல்லாம் வல்ல சித்தனுமாகிய புதுவை நந்தி பொன்னடித் துணைகளை அவனருளால் புந்தியிலும் சிரத்திலும் வாக்கிலும் வைத்துச் சிந்தித்து வணக்கிப் போற்றி வாழ்வோமாக.

திருக்கோவை.

ஆங்கிட (உலகியல் புரைத்தல்)

சரும்பிவர்சங்குடையோடு கடன்முத்தும் வெண்சங்குமேங்கும்

விருப்பினர்பாற்சென்றுமேயிக்கணியாம் வியன்கங்கையென்னும் பெரும்புனல்குமிப்பிரான்வென்

சிற்றம்பலமைனைய

கரும்பன்மென்மொழியாருமங்கீர்மையர் காணுநர்க்கே.

(ஷி செ. 248)

ஷி சிவக.

எமது வித்தக நீர்மையும் இதுவே என அறிதற்பாற்று.

நம்ப்பார்வதி பதயே!

ஹர ஹர மஹாதேவ !

கோகிலாம்பிகை சமேத காமேசப்

பெருமான் திருவடிவாழ்க்.

புதுவை நந்தி போன்னடி வாழ்க்.

மணிவாசகன் திருவடிக்குப்பல்லாண்டு.

திருமூலவள்ளல் துருமரபு வாழ்க்.

“வித்தகம்” பல்லாண்டு வாழ்க்.

சைவம் தழைக்.

** ஒரு துறைக் கோவை. **

யாழ்ப்பாணம் புன் னலைக்கட்டுவன்

வித்துவான் ப்ரம்ம ஸ்ரீ. சி. கணேசயர்
அவர்கள் எழுதியது.

ஒருதுறைக் கோவை யென்பது நாணிக்கண்புதைத்தை வென்னும் ஒரு துறையை யமைத்துப் பாடிய செய்யுட் கோவை யென விரியும். ஒரு துறையை யமைத்துப் பாடிய நானுறு செய்யுள்களை ஒருங்கு கோத்திருத்தவிற் கோவை யென்றுமிற்று. இக் கோவைக் கவி யெல்லாம் கட்டளைக் கசித்துறையாம். இங்கு இராமநாதபுரத்திலே அரசராயிருந்த தளவாய் இரகுநாத சேதுபதி மகாராசாவையே பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்டதாகும். இதன் கவிகளின் முதலீரடிகளிலும் இரகுநாத சேதுபதி மஹாராசாவின் சீர்த்திகள் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. பின்னீரடிகளிலும் நாணிக்கண்புதைத்தை வென்னும் அகப் பொருஞும் மற்றொரு புறப் பொருஞும் கிலேடையானுங் தொனியானுங் தோன்றுமாறு கூறப்பட்டுள்ளன. புறப்பொருளிலே சோதிட விஷயம், சாதி விஷயம், நகர விஷயம், இலக்கண விஷயம், பாரத கதை, இராமாயண கதை முதலிய பல வகைங்களும் படிக்கப் படிக்கக் கூவை பயக்குமாறு தளவிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இதனை இயற்றியவர் அமிர்த கவிராயர் என்பவர். இவர் ஒரு துறைமேல் நானுறு கவிகள் பாடியதற்குக் காரணமாக வள்ள கதையையும் ஈண்டுக் கூறுதும்.

ஒரு நாள் இரகுநாத சேதுபதி யரசர் புலவர்கள் பாடிவந்த கவிகளைக் கேட்டு மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும்போது புலவர்களை நோக்கிப் புலவிர்காள்! நீவிர் அகப்பொருளிற் சொல்லப்பட்ட துறைகளுள் ஒருதுறையே ஒவ்வொரு கவியிலும் வருமாறு பல கவிகள் பாடுவீர்களா வென்று கேட்டபோது, பத்து, இருபது, ஐம்பது பாடலாம் என்ற புலவர்களைல்லாம் நானுமாறு அமிர்த கவிராயர் நான் நாறு பாடுவேன் என நிச்சயித்துக் கொண்டு, நானுறு பாடுவேன் என்றனர். நானுறு என்பதற்கு நான்கு நாறு எனப் பொருள் பண்ணி மற்றைப் புலவர் சிலர், இவர் நானுறு பாடுவேன் என்கிறார் எனச் சலஞ் சாதித்த போதும் அதற்குடன்பட்டு இடையூறுகளாத்தவில்லமெந்த நாணிக்கண்புதைத்தை வென்னுங் துறையே யமைத்து நானுறு கவிகள் பாடினார் என்பதே.

நிற்க, இக் கோவைக் கவிகளின் பின்னீரடிகளும் கிலேடையானுங் தொனியானும் அகப் பொருஞும் புறப் பொரு

ஞங் தோன்ற அமைத்திருத்தவின் இக் கவிகளின் பொருள் எவர்க்கு மெளிதி னணர்தலரிதாகும். ஆயினும் எமக்குத் தெரிந்த செய்யுட் பொருள்களை மற்றைப்போறும் உணரும் பொருட்டு நூற்றெடுக்கத்திலிருந்து விளக்கிக் காட்டுதும்.

இந் நாலாசிரியர் நாணிக் கண்புதைத்தல் என்னும் ஒரு துறையை யமைத்து நானுறு செய்யுள் பாடத் தொடங்கின்றேனும் முதலிற் றலை காட்சி முதலியன் நிகழ்ந்த பின்பே நாணிக்கண்புதைத்தல் நிகழு மென்பதை யுணர்த் துமாறு காட்சித் துறையை முதலில் வைத்துப்பாடிப் பின் நாணிக்கண்புதைத்தல் என்னுங் துறையைப் பாடினார். அக் காட்சித் துறை வருமாறு:

“ பூமேவு தெய்வத் தளிர்முகை பூத்தபொற் கோலவல்வி நாமேவு கல்விப் புயறன் வாய்ரகு நாதனிசைப் பாமேவு கந்த கிரிமணிச் சாரற் பளிக்கறை சூழ காமேவு மந்புத எம்பாலகத்துக் களிதருமே.”

பூமேவு வல்லி எனவும், தெய்வ வல்லியெனவும், தளிர்முகை பூத்த பொற் கோல வல்லி யெனவந் தனித்தனி கூட்டி முடிக்க. வல்லிமேவும் அற்புதம் களிதரும் என வியைக்க. பூ — அழகு. தெய்வப் பொற்கோல வல்லி யென்பதனால் காமவல்லி யென்பது பெறுதும். வல்லி — கொடி. இங்கனமே பிறரும் “கற்பகத்தினயலே பசும் பொற்கொடி நின்றது” என்பர். பூவையுங் தளிரையும் அரும்பையும் பூத்த வல்லி யெனினும் அமையும். இப் பொருட்குத் தெய்வ மேவு என மாற்றிப் பொருள் கொள்க. அன்றிக் கண்டாரால் விரும்பப்படும் வல்லி யெனினுமாம். நாமேவு கல்விப் புயல் — நாவிற் பொருந்திய கல்வியையும் மேகம் போன்ற கொடையையுமுடையவன். இது இரகுநாதனுக்கு விசேடனம். தளவா யென்பது அவனுடைய இராசதானி. பளிக்கறையைச் சூழ்ந்த காவென விரிக்க. இங்கனமே பிறரும்,

“பூமரு கண்ணினைவண்டாப் புணர்மென்முலையரும்பாத் தேமரு செவ்வாய்தளிராசசெருச் செங்கிலத்தை வென்ற மாமருதானை யெங்கோன் வையைவார் பொழிலேர் கலங்க காமருபூங்கொடிகண்டே களித்த நங்கண்ணினேயே.”

எனக் கூறுதல் காண்க.

“குலங்கைக்கொண்ட விராமேசர் தான்முடி சூடியெழு ஞாலங்கைக்கொண்ட ரகுநாயகன் செம்பினாடனீர் சேலங்கைக்கொண்டுயர்வல்லவெம்பாலருள் செய்தங்லவ் காலங்கைக்கொண்டரசாள்வது பார்த்திருங்கண்களித்தே.”

தாளை முடியிற் சூடிக் கைக் கொண்ட ரகுநாயகனென முடிக்க. சிலேடை யாதவின் சேலங்கைக் கொண்டு என்பதை, சேல், அம்கைக் கொண்டு எனவும், சேலங்கைக் கொண்டு எனவும். பிரிக்க. சேல்—சேல்மீன் போன்ற கண். சேலம்—ஒருர். வல்ல மென்பதையும் அங்கனமே வல் அம் எனவும், வல்ல மெனவும் பிரிக்க. வல் — சூதாடு கருவி. ஈண்டு அது போன்ற தனம் என்றவாறு. அம் சாரியை. வல்லம் என்பது ஒருர். சேல், வல் என்பன ஆகு பெயர். செம்பி நாடனீரீர் கண்ணைக் கையான் மறைத்து மூலைகளை என்பாற்றிருதல் நல்ல காலமாகும். நான் அவற்றைக் கைக் கொண்டு அரசாள்வதை (ஆளுதலை)ப் பார்த்துக் களிப்பீர் என முடிக்க. இனிச் சிலேடையானே சேலம் என்னும் ஊரைக் கைக் கொண்டு வல்லம் என்னும் ஊரை எமக் களித்தல்(எமக்கு)நல்ல காலமாகும். நாம் அவ் ஒரைக் கைக் கொண்டு அரசாள்வதைப் பார்த்திரும் என்பதும் தோன்ற நிற்றல் காண்க. இரும் முன் னிலை வினை முற்று. பார்த்திரும் என்றதனால் கண்ணித்திறப்பீர் என்பது குறிப்பிக்கப்பட்டது.

“ஆயுந்தமிழினும் போரினும் பாரிலகத்தியனும் சேயும்புகழ்தள வாய்ராகு நாதன்சிலம்பில்வள்ளை பாருங்கயலிந்த நேமிகண்டாலெனப் பார்த்திடினுன் தோயுந்தடமென வேயனங்கேயுனைச் சொல்லுவனே..”

ஆயுந் தமிழினும் போரினும். பாரிலகத்தியனும் சேயும் புகழ் என்பதனை, பாரில் தமிழிலக்கத்தியனும். போரில் சேயும் புகழ் என நிறைவேற்றாகக் கொள்க. சேம்— முரு கன். உம்மைகள் எண்ணில் வந்தன. சிலேடையாதவின் வள்ளைபாயுக்கட லென்பதற்கு வள்ளைக் கொடிபோன்ற காதிற் பாயுக்கடப்போலுங்கண் எனவும், வள்ளைக் கொடி யிற்பாயுக்கடயல் மீன் எனவும் பொருள் கொள்க. நேமி யென்பதற்கும். நேமி போன்ற மூலையெனவும், நேமிப்புள் வள்ளைப் பொருள் கொள்க. நேமி—சக்கரவாகம் என்னும் பறவை. அணங்கே உன்னுடைய இந்த மூலைகளைக் கண்டாற் போலக் கண்களையும் பார்ப்பேனுயின் உண்ணை நான் முழுகுகின்ற தடாகம் என்று சொல்லுவேன். என்று உண்ணை யான் கூடுவேன் என்றபடி. இனிச் சக்கரவாகத்தைக் கண்டாற் போலக் கயல் மீனையுக்கட கண்பேனுயின் உண்ணை ஒரு தடாகமெனக் சொல்லுவேன் என்பதுந் தோன்ற நின்றது காண்க. பார்த்திடின் என்றுதனால் கையாற் புதைத்தமை குறிப்பிக்கப்பட்டது.

“தேனூர்மணமுல்லை வெண்டாரும் பைந்தமிழ்ச்செங் தொடை தானோ தடம்புயத்தான் ரகுநாதன் தமிழ்ச்சிலம்பில் [யும் வானுளினம்பிறை வானு கலீர்தும்பி வாழுமுங்கள் காருகுறிஞ்சியிற் செல்கின்ற தாரையைக் காட்டிடுமே.”

வெண்டொடையுஞ் செங்தொடையும் ஆர்புயத்த னென்க. தொடை— மாலை. பூ மாலையும் பாமாலையும் அணிந்த புயத்த னென்பது கருத்து. சிலேடையால்— தும்பி, யானை போன்ற மூலையையும் யானையையும் உணர்த்திற்று. தாரை வாள் போன்ற கண்ணையும் நீர்ப்பெருக்கையும் உணர்த்திற்று. வானுதலீர்! யானைபோன்ற மூலைகளைக் காண்பித்தீர் வாள்போன்ற கண்ணையுஞ் காட்டும் என்பது கருத்து. இப் பொருட்குக் குறிஞ்சி வாழும் உங்கள் தும்பியின் என்மாற்றிக் கூட்டுக; அன்றிக் குறிஞ்சியை ஆகு பெயராக்கி மலையைப் போல எனினுடாம். இனித் தும்பி வாழுகின்ற குறிஞ்சி நிலத்தைக் காண்பித்தீர் அதற்குரிய நீர்ப்பெருக்கையுஞ் காட்டுவீர் என்பதுந் தோன்ற நின்றது காண்க. இன்உருபு உவமங் குறித்து நின்றது. தும்பியைக் காண்பித்தது போல என் னும் பொருளுக்கு தாரை— மததாரையாம்.

“பண்டேந்தியசங்க கினம்போல மல்விகைப் பாரமுகைச் செண்டேந்தியகரத்தான் ரகுநாயகன் நேவைவெற்பில் வண்டேந்திய செங்கை வாழ்வே யென்னாஞ்சு மறுகுமதங் கொண்டேந்திய வெங்கரிக்கோடுதோயுஞ் குருதிகண்டே.”

பண்டு— முன்னை நாள். என்றது. திருமாலாயிருக்கும் பொழுது என்றபடி. அரசரைத் திருமாலின் அவதாரமாகக் கருதவின் இவ்வாறு கூறினார். ரகுநாயக னென்பது பெயரான் ஸ்ரீ இராமபிரானைக் குறித்து நின்றமையின் அதற்கேற்பத் திருமாலாகக் கூறினார் எனினுமாம். போல, ஏந்திய கரத்தானெனவியைக்க. வண்டேந்திப் செங்கை வாழ்வே யென்பது வண்டு போலுங் கண்ணை மறைத்த சிவந்த கையை யுடைய வாழ் வென்னும் பொருள்பட னின்றது. மதங் கொண்டு ஏந்திய வென்பதற்கு, மூலைகளுக்கேற்பப் பருமைகொண்டு சாயாத எனவும், யானைக் கேற்ற மதத்தைக் கொண்டு நிமிர்ச்சி கொண்ட எனவும் பொருள் கொள்க. கரிக்கோடு தோயுஞ் குருதி கண்டு என்பதற்கு, யானைக் கோடு போன்ற மூலைகளில்னீந்த குருதிபோன்ற குங்குமச் சேற்றின் செந்திறத்தைக் கண்டு எனவும்—யானைக் கோட்டிலே தோய்ந்த குருதிகண்டு எனவும் பொருளுரைக்க. குருதி கண்டு மறுகு மென்க. மறுகுதல்—சமுலுதல். என வாழ்வாயுள்ளவனே உன் மூலைகளைக்கண்டு மனஞ்சு சமுலும். ஆகையால் உன் கையுள்ள மறைத்த கண்களைக் காட்டு என்பது பொருள் உன் கையுள்ள மறைத்த கண்களைக் காட்டு என்பது எஞ்சி நின்றது. அவ் வெச்சப் பொருள் உடம்போடு புனர்த்த வைத்த பொருளாற் பெறப்படும். இனி யானைக் கோட்டிலுள்ள இரத்தத்தைக்கண்டு என் மனம் பயப்படுகின்றது; ஆகையால் உம்முடைய கையிலுள்ள பாணத்தை விட்டு அதனைக் கொல்லுவீர் என்பதுந் தோன்ற நின்றது. வண்டு— பாணம். இது தோழி நடுங்க நாடலாகிய. துறைப் பொருளாகவுங் கொள்ள நிற்றல்காண்க.

Om.

An address Presented to
PRINCE BHOJSINGHARAO MAHARAJ PAWAR
OF DEWAS SENIOR

ON THE 2ND ANNIVERSARY DAY OF THE JOURNAL "VITTAGAM"

BELOVED PRINCE,

We do not know how to express our feelings of gratitude to find your Highness in the midst of this poor gathering.

The Pandit whose portrait your Highness has been invited to unveil is a descendent of reputed Saivite Scholars of Ceylon. He is not a mere learned pandit but almost an Avatar who has come to expose the true secrets of the Hindu Matham which are so misinterpreted in these days. He has come with the divine help to preach the true Hindu Matham through our Journal "Vittagam".

The devotion of your Highness's Father H. H. TUKOJI RAO PAWAR, Maharaja of Dewas Senior, to our Hindu religion is not unknown to us, nor is the ardent fervour for our very ancient Religion and Culture that you have in your Royal Family often met with in these days of westernisation. We very heartily sympathise with your Royal Family. Your Royal House-hold will be deeply cherished in our hearts so long as your Highness happens to stay in our midst.

We pray to God for your Highness's long life and that of every member of your Royal House-hold.

May we request your Highness to unveil this portrait of our beloved and learned Editor, Sri man **S. CANDIAH PILLAI** (TENKOVAI, JAFFNA.)

Your very humble but sincere countrymen,
 THE PROPRIETOR "VITTAGAM" JOURNAL AND FRIENDS

PONDICHERRY. }
 8th December 1935. }

வி. வி. ய அட்டவணை.

முதல் வருட தலையங்கள் (Editorials)

- 1 எமது கொள்ளை.
- 2 சைவசமயம்
- 3 தத்துவப்பெரியார் நால்கள்
- 4 எழுதாமறை
- 5 குருசெறி
- 6 வேதாகமங்கள்
- 7 இருக்கு வேதம் .
- 8 தமிழ் செடுங் கணக்குத் திருத்தத் தீர்மானம்
- 9 திருவருணாட்டம்
- 10 நாதம்
- 11 அமல ஜூகாரம்
- 12 அஷமுதல் நாற் பொருள்
- 13 இல்லறம்
- 14 அண்ணம்
- 15 துப்புரவு
- 16, 17 மனைவி
- 18 பொருள்
- 19 அருந்தல் பொருந்தல் அனந்தல்
- 20 உடம்பின் பயன்
- 21 இடம்பட வீடைடேல்
- 22 ஜீவகாருண்ணீயம்
- 23 முயற்சி
- 24 விதேக முத்தி சதேக முத்தி
- 25 நான் மறை
- 26 பிரம சரியம்
- 27 இந்து மதம்
- 28 அடியார் பெருமை
- 29 நிறை
- 30 அடியார் இயல்
- 31 அருணைதயம்
- 32 யோகம்
- 33 அண்பு
- 34 பணி செய்து கிடத்தல்
- 35 அருள்
- 36 சகச நிட்டை
- 37 பாசு பதம்
- 38 மாற்றிப் பிறத்தல்
- 39 கற்பனை
- 40 சமாதி
- 41 பண்டைக் காலப் பெளத்த சமனாரும் தற்காலச் சைவரும்
- 42 அறஞ்செய விரும்பு
- 43 நிறை முறை இல்லாக கற்பனை
- 44 சங்கச் சாண்டேர் நால்கள்
- 45 தூல குக்கும் சம்பந்தம்
- 46 பதி பசு பாச உண்மை
- 47 வீடு பெற நில்
- 48 சண்டேகரப் பேறு
- 49 காயசித்தி
- 50 ஆரியரும் தமிழரும்
- 51 வித்தகம் பேசேஸ்

தோடர்ச்சியான கட்டுரைகள்.

தலையாய அறம்.

உடம்பின் அருமை பெருமை

இருக்கு வேத உண்மை. சீதையை வங்கித்த

[தல்

ஆரியமூம் தமிழும்.

ஸழாடும் தமிழும்.

“ நத்தம்போல் கேடு ” என்னும் குறநூரை

உயிர் வருக்கம்.

உடலுயிர் சம்பந்தம்

பெண்பாற் புலவர்கள்.

**“ வித்தகம் ” முதல் வருட,
இரண்டாவதுவருடசஞ்சிகைகள்
புத்தகமாக கட்டப்பட்டன.**

ஓவ்வொன்றும் விலை ரூபா 3-8-0

தபால் செலவு பிரத்தியேகம்.

இரண்டாவது வருட தலையங்கள் (Editorials)

- 1 எமது பத்திரிகை
- 2 கல்வி
- 3 சிவமூம் விவக்ஞங்கும்
- 4 கேள்வி முயல்
- 5 காமேசன்
- 6 சோம்பித் திரியேல்
- 7 இடம் பொருள் ஏவல்
- 8 கற்பெனப்படுவது சொற் றிறம்பாமை
- 9 வேதாந்த சித்தாந்தம்
- 10 சுழினை
- 11 மலபரிபாகம்
- 12 இருவினை ஒப்பு
- 13 விட்ட குறை
- 14 இராப் பகலற்ற இடம்
- 15 அரவமாட்டேல்
- 16 ஆவயங் தொழுவது சால வும் நன்று
- 17 விருந்திலோர்க்கிள்லை பொருந்திய ஒழுக்கம்
- 18 ஒத்த இடத்து நித்திரை கொள்
- 19, 20 ஒதுவதொழியேல்
- 21 ஆறுவது சினம்
- 22 மறைக்காட்டுக் கதவு திறத்
- 23 உடையது விளம்பேல் [தல்
- 54 சுவது விலக்கேல்
- 22 ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர்
- 26 ஜூயிட்டின்
- 27 குற்றம் பார்க்கில் சுற்ற மில்லை
- 28 சிவத்தைப் பேணில் தவத் திறக்கு
- 29 நிற்கக் கற்றல் சொற்றிறம் பாமை
- 30 பொருட்டைப்போற்றி வாழ்
- 31 சூது விரும்பேல்
- 32 அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்
- 33 மாரியல்லது காரியில்லை
- 34 பூமி திருத்தி யுன்
- 35 சைவொத்திருந்தால் செய் வன செய்
- 35 ஒருவினைப்பற்றி ஓரக்கிடிரு
- 37 ஊக்கமது கைவிடேல்
- 38 இல்லறமல்லது கல்லற மன்று
- 39, 40 கேட்டிலுறுதி கூட்டு முடையை,
- 41 மெல்லினல்லாள்தோள் சேர்
- 42 கைப்பொருட்டன்னின் மெய்ப் பொருள் கவ்வி
- 43 தெய்வமிகேழேல்
- 44 மோனமென்பது ஞான வரம்பு
- 45 சுற்றத்திற்கழுகு சூழ விருத்தல்
- 45 கீழ்க்கண்ட மகற்று [யும்
- 46 தெடாதழிக்கிறபாடா முடு
- 48 ஊருடன் பகைக்கன் வேறு டன் கெடும்
- 49 நீரகம் பொருந்திய ஊரகத் திரு
- 50 நல்லினக்கமல்லது அல் வற்புத்தும்
- 51 மீதாண் விரும்பேல்
- 52 சுநி சீராடு
- 53 காப்பது விரதம்
- 54 வானஞ் சுருங்கில் தானஞ் சுருங்கும்

தோடர்ச்சியான கட்டுரைகள்.

ஸர். ஐக்டீல்ஸ்சந்திரவளை அவர்கள் செய்த

[பிரசங்கம்

கும்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்தாள்

[ஆண்டி

அயிக்கவாதம் பேசிப் பயிக்க வாதம் புரியும்

அறிவிலிக்குங்கு வாய்ப் பூட்டு

பொ. முத்தையா பிள்ளை, உண்மை முத்தி

[நிலை ஆராய்ச்சி

உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி மறுப்பு.

ஸழாடும் தமிழும்

உடலுயிர் சம்பந்தம்

பெண்பாற் புலவர்கள்

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடத்திற்குரிய

உத்திருஷ்டம் ஞான்கின் ஆராய்ச்சி

20-ம் நாற்றுள்ளிடன் இணையற்ற வினாக்கள்

Le Directeur-Gérant. R. Nagarattinam.